
Baza lokalowa placówek służby zdrowia Pruszkowa w latach 1978-1984 i problemy rozwoju opieki zdrowotnej do 1990 r.

Przegląd Pruszkowski nr 2, 63-70

1984

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

BAZA LOKALOWA PLACÓWEK SŁUŻBY ZDROWIA PRUSZKOWA W LATACH 1978—1984 i PROBLEMY ROZWOJU OPIEKI ZDROWOTNEJ DO 1990 R.

W roku 1978 rozwiązano częściowo problemy wynikłe z likwidacji oddziałów wewnętrznego i dziecięcego Szpitala Miejskiego przy ul. Pięknej (całkowita dekapitalizacja techniczna budynku). Konieczność zapewnienia hospitalizacji chorym spowodowała zwiększenie o 4 łóżka w oddziale wewnętrznym Szpitala w Nadarzynie oraz częściowe przeprofilowanie oddziału chirurgii Szpitala na „Wrzesinie” — zmniejszono stan łóżek do 59, tworząc w miejsce zlikwidowanych, 13 łóżek intensywnego leczenia internistycznego. Było to rozwiązanie wymuszone okolicznościami.

Postępująca dekapitalizacja obiektu w Nadarzynie oraz bardzo trudne warunki leczenia zarówno chorych chirurgicznie jak i internistycznie w szpitalu, na „Wrzesinie” skłoniły kierownictwo służby zdrowia do wypracowania i realizacji innej koncepcji, która nie w pełni, ale w istotnym stopniu poprawiła warunki leczenia szpitalnego mieszkańców Pruszkowa i okolic. W I kwartale 1978 r. wobec zamierzonej dyslokacji oddziału wewnętrznego zmniejszono liczbę łóżek w oddziale wewnętrznym w Nadarzynie z 44 do 35. W lipcu i sierpniu 1978 r. zamknięto oddział nadarzyński, zlikwidowano również łóżka wewnętrzne w Szpitalu na „Wrzesinie” otwierając 49-łóżkowy oddział wewnętrzny w Szpitalu Wolskim w Warszawie. Rozwiązanie to poprawiło warunki leczenia chorych w oddziale chirurgii jak i chorób wewnętrznych.

Równolegle z likwidacją działalności obiektu przy ul. Pięknej w 1975 roku zorganizowano na bazie 15-łóżkowego pododdziału położniczego w Ursusie 44-łóżkowy oddział dziecięcy, który w 1978 roku, w wyniku zmian administracyjnych przekazano Zespołowi Opieki Zdrowotnej na Ochocie. Oddział ten, zapewniający leczenie szpitalne dzieciom Pruszkowa został zamknięty w 1981 r. **Pruszków otrzymał nową rejonizację hospitalizacji dzieci w szpitalu klinicznym Nr 3 przy ul. Działdowskiej Nr 1 w Warszawie.**

W listopadzie 1978 roku wmurowano kamień węgielny, rozpoczynając budowę pawilonu internistycznego na 120 łóżek. W październiku 1979 roku oddano do użytku żłobek nr 1 przy ul. Hubala, co umożliwiło przeniesienie działalności opiekuńczej prowadzonej dotychczas w budynku „pod Bocianem” do nowych lepszych warunków.

W 1981 roku wobec narastających zagrożeń technicznych podjęto remonty budynków działu pomocy doraźnej przy ul. Andrzeja oraz obiekt-

tu poradni chirurgicznej i gabinetu rentgenowskiego przy ulicy Majowej lokalizując na okres przejściowy ich działalność w budynku przy ul. Kraśzewskiego 18, Przychodni Rejonowej Nr 1 przy ul. Drzymały 19 oraz Przychodni Rejonowej w Piastowie. W roku 1982 wobec rozszerzonych możliwości Zakładu Remontowo-Budowlanego przy ZOZ Pruszków oraz nawiązaniu współpracy z rzemiosłem wykonano szereg remontów bieżących obiektów służby zdrowia. Czynione były starania o pozyskanie wykonawcy i wdrożenie budowy pawilonu internistycznego.

W II półroczu 1982 roku w zaadoptowanych pomieszczeniach uzyskanych od Pruszkowskiej Spółdzielni Mieszkaniowej przy ul. Niepodległości 9 zlokalizowano poradnię medycyny szkolnej, poradnię internistyczną i gabinet EKG — co poprawiło warunki leczenia chorych, rozgłaszając przeciążone poradnie rejonowe.

W lipcu 1983 roku dział pomocy doraźnej podjął pracę w wyremontowanym i zmodernizowanym budynku przy ul. Andrzeja. W III kw. 1983 r. oddano do użytku nowe, zmodernizowane pomieszczenia punktu krwiodawstwa przy Szpitalu „Wrzesin”, w IV kw. rozpoczęły działalność poradnia chirurgiczna i gab. rentgenowski przy ul. Majowej Nr 14. Sprawnie ruszyły prace przy budowie pawilonu szpitalnego. Generalnego wykonawstwa podjął się Miejski Kombinat Budowlano-Modernizacyjny w Warszawie — Zakład Robót Ogólno-Budowlanych w Pruszkowie.

Na rok 1984 zaplanowano:

1. kontynuację budowy pawilonu szpitalnego,
2. początek prac związanych z modernizacją i rozbudową Przychodni Rejonowej Nr 1 przy ul. Drzymały 19/21,
3. początek prac związanych z remontem kapitalnym i modernizacją Szpitala na „Wrzesinie”.

Nadal aktywnie działa Społeczny Komitet Budowy Międzyzakładowej Przychodni Przemysłowej przy ul. Stalowej, który w oparciu o ustalenia Rady Dyrektorów pruszkowskich przedsiębiorstw planuje rozpoczęcie budowy w 1984 r. Przesuwa się termin rozpoczęcia budowy Przychodni Rejonowej w osiedlu Nowa Wieś, co w związku ze stałą rozbudową osiedla pogarsza warunki leczenia jego mieszkańców.

PROBLEMY USPRAWNIENIA I ROZWOJU OPIEKI ZDROWOTNEJ W PRUSZKOWIE DO ROKU 1990

Zespół Opieki Zdrowotnej w Pruszkowie obejmuje opieką w mieście 27 tysięcy kobiet oraz 24 tysiące mężczyzn, w tym 12 tys. dzieci w wieku od 0 do 15 lat. Zapewnienie niezbędnej opieki leczniczo-profilaktycznej zależy od uzyskania docelowych norm obsady kadrowej perso-

nelu fachowego oraz adekwatnej bazy działania. Czynnikiem, który w znacznej mierze kształtuje opinię społeczną o służbie zdrowia jest podstawowa opieka społeczna w postaci poradni dla ogółu ludności, zakładów przemysłowych; pediatrycznych, stomatologicznych, dla kobiet itp.

Mimo stosowania w okresie ostatnich dwóch lat wyraźnych preferencji w stosunku do lekarzy tego stanu (przydziały talonów na samochody, przywileje płacowe, umożliwianie poprzez system oddelegowań podnoszenie kwalifikacji zawodowych) nie uzyskano oczekiwanej poprawy kadrowej, a w przypadku stomatologii sytuacja uległa pogorszeniu z przyczyn niezależnych od Zespołu Opieki Zdrowotnej — deficyt lekarzy stomatologów w okresie ostatnich 2 lat wystąpił w całym kraju. Znaczna poprawa efektywności działania zatrudnionej kadry (ale nie wystarczającej) nie mogła spowodować jednoznacznych zmian w społecznych odczuciach i ocenach pracy pruszkowskiej służby zdrowia.

Braki w zatrudnieniu lekarzy zmuszały i nadal zmuszają do koncentrowania się na działaniach najbardziej istotnych i podstawowych a więc diagnostyczno-technicznych z ograniczeniem poczynań profilaktycznych. Jest to sytuacja wymagająca energicznego i zdecydowanego przeciwdziałania.

Trzy przychodnie rejonowe zapewniające opiekę w miejscu zamieszkania zatrudniają łącznie 10 lekarzy rejonowych — w latach 1984—85 należy zatrudnić co najmniej 6-ciu lekarzy. Lepiej wygląda zatrudnienie lekarzy lecznictwa podstawowego w przychodniach przemysłowych, których świadczenia uzupełniane są opieką sprawowaną przez organizowane przez Zakłady pracy poradnie pracownicze — obecny poziom opieki w tym zakresie można ocenić jako zadowalający.

Poprawa dostępności i zakresu opieki w poradniach dla kobiet wymaga zatrudnienia dwóch lekarzy — problem zostanie rozwiązany do końca 1985 roku.

Jako niedostateczny należy ocenić obecny poziom zapewnienia świadczeń stomatologicznych. Zaistniały deficyt kadrowy zmusił kierownictwo Zespołu do wycofania lekarzy dentyków z większości szkół na rzecz lecznictwa podstawowego oraz drastycznego ograniczenia działań profilaktycznych. Mimo przedstawionych trudności tylko dzięki ogromnym wysiłkom zatrudnionych w poradniach lekarzy realizowane jest założenie zapewnienia przyjęcia chorego z bólem zęba w dniu zgłoszenia. Wynika to z faktu, że zamiast 5 powinno być zatrudnionych 16 lekarzy stomatologów — Zestawienie tych dwóch liczb ilustruje wagę problemu, którego rozwiązanie, bez istotnej pomocy władz miejskich przerasta możliwości Zespołu — konieczne są mieszkania. Nieco lepiej, ale też nieadekwatnie do potrzeb kształtuje się poziom opieki nad dziećmi. Za podstawowe zadanie przyjęto zapewnienie przyjęcia chorego dziecka w dniu zgłoszenia z wtórnym wymuszonym ograniczeniem

działań profilaktycznych do niezbędnego minimum. W wyniku narastającej zgłaszalności chorobowej działalność profilaktyczną w szkołach i przedszkolach realizowana jest w sposób zadaniowy co nie odpowiada potrzebom. Dlatego w możliwie jak najkrótszym terminie zamierzamy zatrudnić w pionie pediatrycznym jeszcze 8 lekarzy. Dopiero wtedy będzie można zrealizować w pełni obowiązki profilaktyczne, zapewnić okresową opiekę szkół, przedszkoli oraz wyeliminować sytuacje w których, w okresach zwiększonej zgłaszalności chorych lekarze poradni dziecięcych przyjmują ponad 50—60 chorych dzieci dziennie. W 1984 r. planowane jest zatrudnienie 2—3 lekarzy pediatrów w miejskiej służbie zdrowia, a szybsze rozwiązanie problemu uwarunkowane jest podobnie jak w przypadku lekarzy stomatologów, zapewnieniem mieszkań.

Będą kontynuowane starania w kierunku uzyskania poprawy opieki środowiskowej. Obecnie zatrudniamy zamiast 32 — 14 pielęgniarek środowiskowych oraz zamiast 16 — 10-ciu pracowników socjalnych.

Jako dostateczną ocenić można opiekę specjalistyczną — sytuacja ulegnie dalszej poprawie po powrocie lekarzy specjalistów z kontraktów zagranicznych w 1985 roku.

Działające na rzecz mieszkańców miasta oddziały szpitalne, chirurgia, położnictwo i ginekologia, interna mają dobrą obsadę kadrową i mimo znacznego w stosunku do normatywów niedoboru łóżek spełniają swoje podstawowe zadania. Warunkiem efektywnej realizacji planowanych zamierzeń kadrowych jest zapewnienie istotnej poprawy materialnej bazy działania służby zdrowia. W latach 1984—1985 konieczne jest:

1. wdrożenie remontu modernizacyjnego i rozbudowy Przychodni Rejonowej nr 1 przy ul. Drzymały 19/21,
2. rozpoczęcie budowy Międzyzakładowej Przychodni Przemysłowej przy ul. Drzymały,
3. rozpoczęcie budowy przychodni rejonowej w osiedlu „Nowa Wieś”;
4. rozpoczęcie remontu modernizacyjnego budynku Szpitala „Wrzesin”;
5. zakończenie opracowania ogólnej koncepcji rozbudowy Szpitala umożliwiającej uzyskanie docelowej liczby łóżek,
6. rozpoczęcie budowy dwóch żłobków na osiedlu „Nowa Wieś”.

W latach 1986—90 należy zakończyć rozpoczęte budowy i modernizacje oraz wdrożyć i realizować program budowy szpitala o łącznej liczbie 450—500 łóżek. Niezależnie od stopnia realizacji planowanych przedsięwzięć modernizacyjno-inwestycyjnych będą czynione starania przez kierownictwo ZOZ, aby profilaktyka zdobywała stopniową przewagę nad leczeniem. Jednak pełne osiągnięcie tego celu będzie możliwe dopiero po 1985 r. przy założeniu poprawy obsady kadrowej placówek służby zdrowia jak też realizacji niezbędnych zadań dot. jej bazy materialnej.

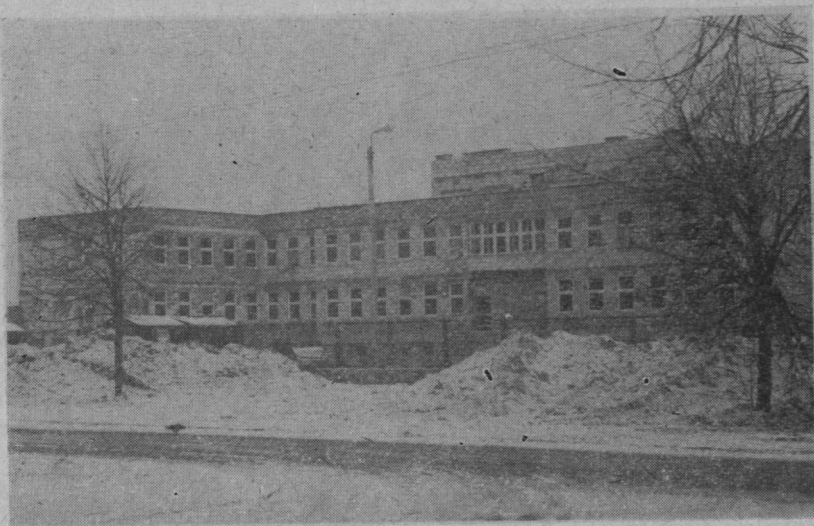

Foto nr 40

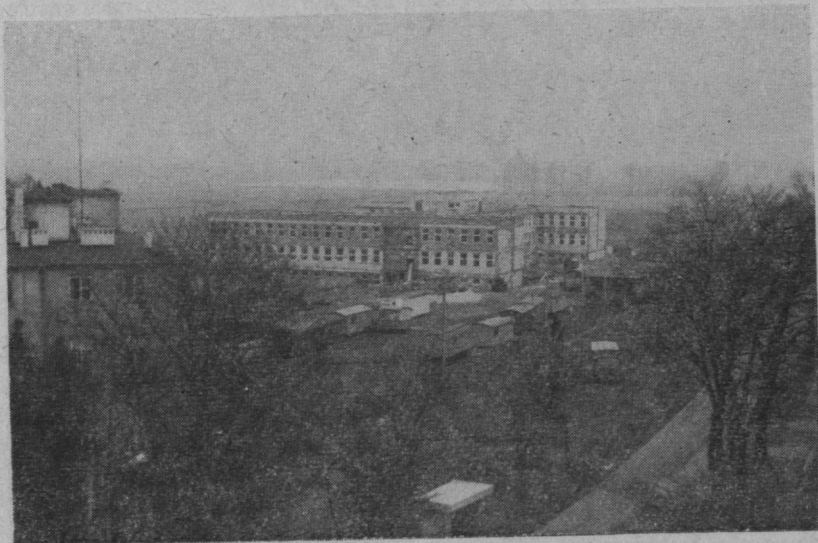
Pawilon szpitalny w budowie — ujęcie od strony istniejącego szpitala Miejskiego na Wrzesinie.

Foto nr 41

Pawilon szpitalny w Pruszkowie w budowie — od strony ul. 17-go Stycznia.

Foto nr 42

W głębi zarys budynków pawilonu szpitalnego w Pruszkowie. Inwestycja w realizacji.

Foto nr 43 W. Stępniewski

W zaadoptowanych pomieszczeniach przy al. Niepodległości 9 zlokalizowano poradnię medycyny szkolnej, poradnię interistyczną i gabinet EKG.

Na zdjęciu wejście do wymienionych placówek.

Foto nr 44

Budynek Pogotowia Ratunkowego w Pruszkowie, przy ul. Andrzeja po niedawnym remoncie kapitalnym.

Foto nr 45

Złobek przy ul. Hubala 3 — osiedle „Parkowe”

Foto nr 46